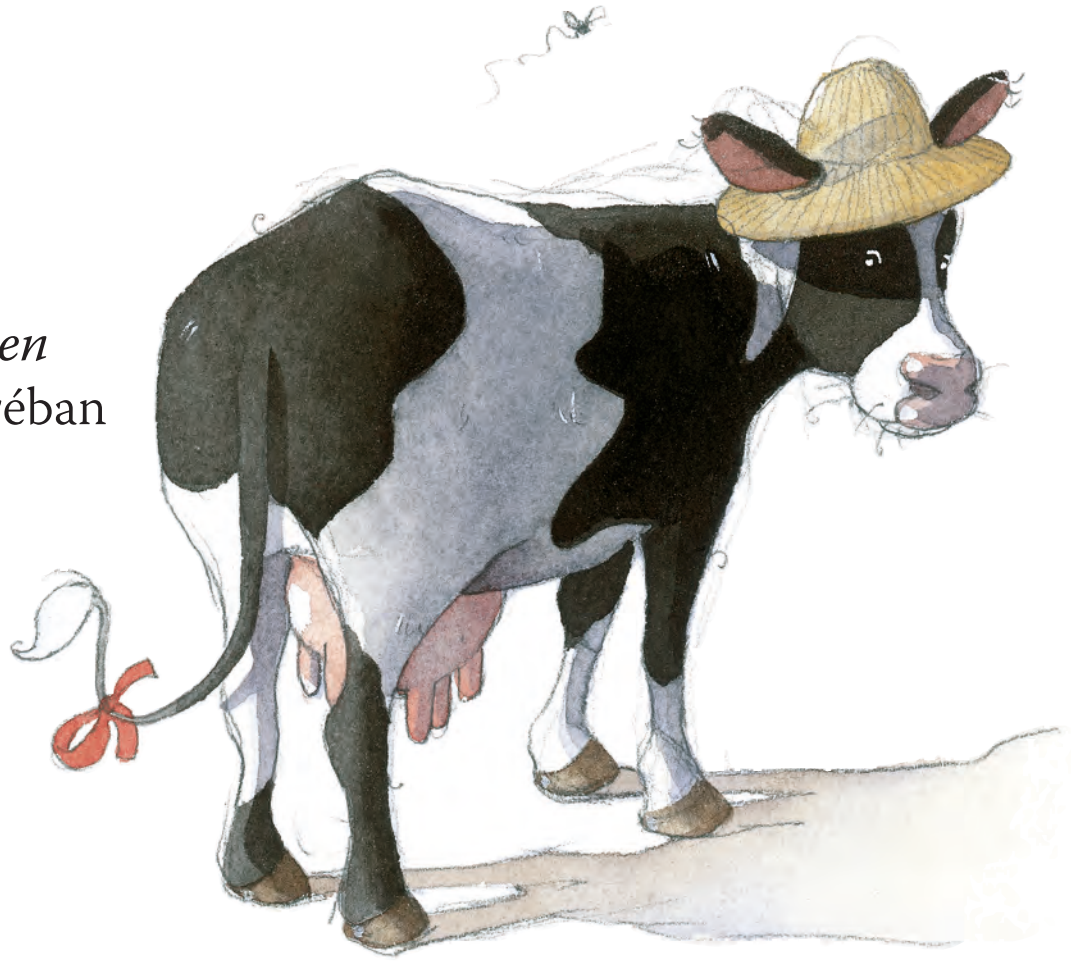

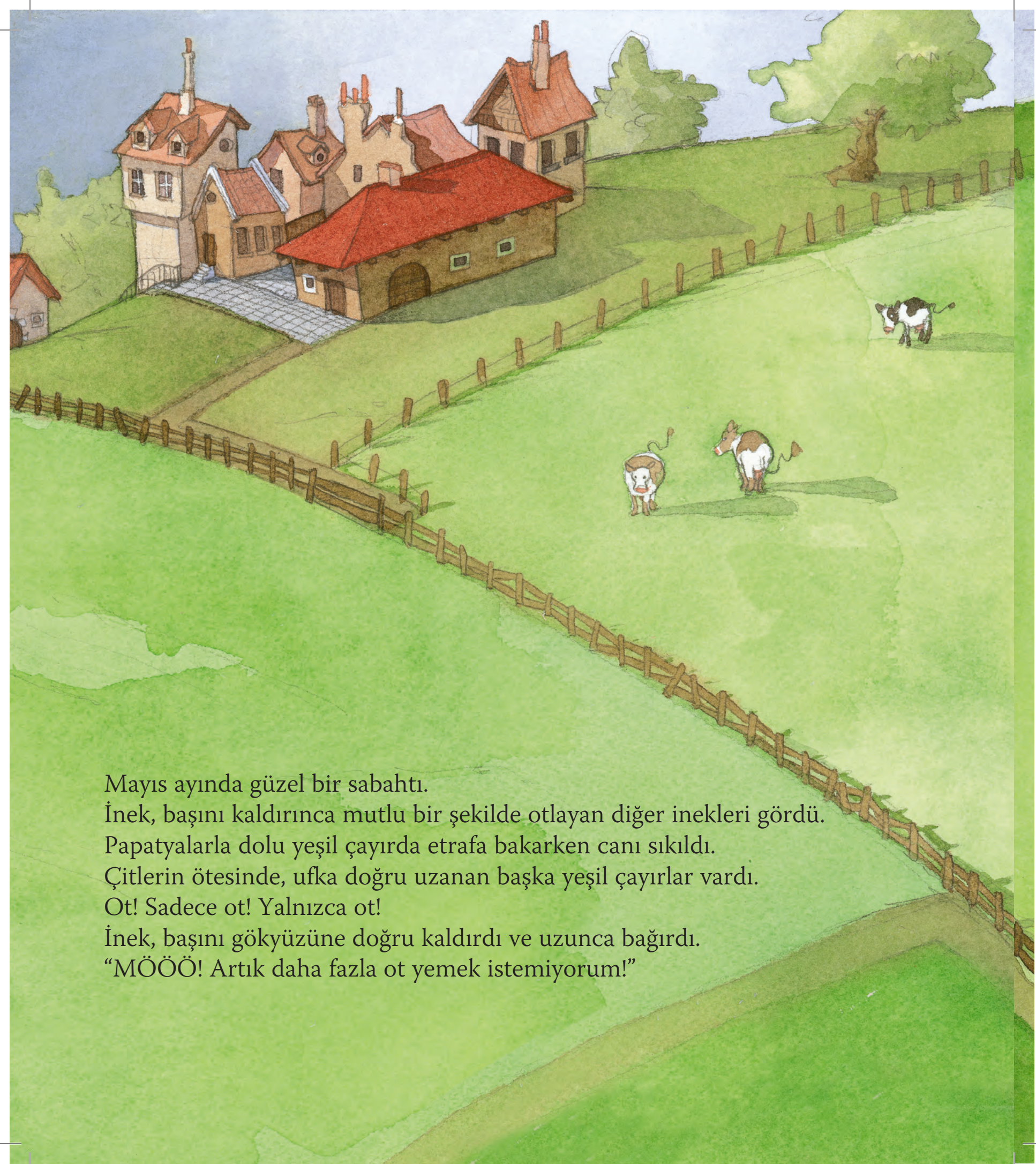

Laurence Bourguignon

Dünyayı Dolaşan İnek

Resimleyen
Quentin Gréban

Mayıs ayında güzel bir sabahtı.

İnek, başını kaldırıncı mutlu bir şekilde otlayan diğer inekleri gördü.

Papatyalarla dolu yeşil çayırda etrafa bakarken canı sıkıldı.

Çitlerin ötesinde, ufka doğru uzanan başka yeşil çayırlar vardı.

Ot! Sadece ot! Yalnızca ot!

İnek, başını gökyüzüne doğru kaldırdı ve uzunca bağırdı.

“MÖÖÖ! Artık daha fazla ot yemek istemiyorum!”

İnek'in kulağında, "Bu gürültü de neyin nesi?" diyen bir ses çınladı.

"Senin için en iyisi ot!"

İnek, sinekten kurtulmak için başını salladı fakat ufaklık sıkı tutundu.

"Demek beni dinlemek istemiyorsun," dedi Sinek.

"Tamam ama buradan ayrılmayacağım.

Senin çılgınca davranmanı engelleyecek birine ihtiyacın var."

"Yapma Sinek, İnek'i rahat bırak!" dedi Köpek.

"Kemiğimi kemirmek istiyorsa bunda ne sorun var?"

Sinek, sinirli bir şekilde, "Bu saçmalık! İşte sorun bu!" diye vızıldadı.

"İneklerin dişleri yoktur. Tüm yiyebileceği şey ottur!"

“Birkaç tane azı dişim var aslında,” diye düzeltti İnek.

“Ve üstelik dört tane midem var!

Bu konuda beni geçemezsin!”

Dereye gitti ve Sinek de onu takip etti.

“Vay! Sinek!” diye vırakladı bir kurbağa.

Ve hızla dilini çıkardı.

“Sen sinek yiyorsun.” dedi İnek, şaşkınlıkla.

“İşte bu ilginç. Aslında beni rahatsız eden bir sinek var.”

“Sana bunu yasaklıyorum!” dedi öfkeli bir ses.

“Aksi hâlde, seni sokacağım!”

İnek, “Bu çok kötü...” diyerek yürüyüp uzaklaştı.

İnek, çitin önünde durdu. Saat üç buçuk treni geçmek üzereydi.
“Otlarla kaplı bu dünyada, bir tren nereye gidebilir ki?” diye fısıldadı.
Sinek, kahkahayı patlattı. “Seni şapşal!” dedi. “Dünya çayırdan ibaret değil!
Karlı dağlar, mavi okyanuslar ve sıcak çöller de var!”

“Senin neyin var? Çıldırдың mı?”